

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2537). สรุปปัญหาและการป้องกันแก้ไขผลกระทบของ
การท่องเที่ยวต่อสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2539). นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
(Ecotourism) ปี พ.ศ. 2538-2539. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

โครงการวิถีทรอตน์. (2540). วิถีไทย: การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ออมรินทร์ พ्रินติ้ง
แอนด์ พลับลิชซิ่ง.

โครงการศึกษา เวิร์กช็อกการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมและสถาบันดำรงราชานุภาพ. (2541). โครงการ
ศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบขององค์กรบริหาร
ส่วนตำบล (อบต.) และสภาตำบล (สต.) เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

จิราวรรัณ กาวิละ. (2544). “ทางเลือกของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: กรณีศึกษา หมู่บ้านวัวลาย
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชยาราณ์ ชื่นรุ่ง โจรน์. (2536). “การอนุรักษ์ทรัพยากรกับการท่องเที่ยว”. ฉลุสารการท่องเที่ยว. 12.

ชูสิทธิ์ ชูชาติ. (2544). โครงการ “รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตคลุ่มแม่น้ำavage”: รายงานฉบับ
สมบูรณ์. เชียงใหม่: โครงการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรม.

ทัศกรณ์ นาคเปี้ยວ. (2545). “แนวทางการพัฒนาไปปีเดียว อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ”. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นำชัย ทนผล. (2542). แนวคิดและวิธีการ การจัดการท่องเที่ยวนิเวศ. สาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว
คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2542). การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. เชียงใหม่:
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประสถาน ตั้งสิกบุตร. (2538). สังคม เศรษฐกิจ และนโยบายสิ่งแวดล้อม. เอกสารประกอบการสอน
กระบวนการ 072701 สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พงษ์อนันต์ สรรพานิช. (2536). รายงานการวิจัยเรื่องผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อประชาชน
ท้องถิ่น จังหวัดภูเก็ตเสนอต่องานสัมมิติ กองสัมมิติและวิจัย ฝ่ายวิชาการ การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย.

พิสิฐ เจริญวงศ์. (2538). “การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: วิถีสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน”. จุลสาร การท่องเที่ยว. 14.

ไพรัตน์ เดชารินทร์. (2527). นโยบายและกลไกการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจุบัน ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์สภากาชาดพิมพ์.

มนตรส ปราบไพรี. (2543). “ศักยภาพชุมชนในการขัดการแผล่งท่องเที่ยว: กรณีศึกษา ชุมชนไทย ทรงคำ บ้านเขาย้อย ตำบลเขาย้อย อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบูรณ์”. การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนุյย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มนัส สุวรรณ. (2544). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.

รัฐพิทaya หรือพยหาด . (2544). “แนวทางการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพหมู่บ้านวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว: กรณีศึกษา บ้านหนองขา อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี”. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิวัฒน์ชัย บุญยกดี. (2541). “ท่องถินจะช่วยการท่องเที่ยวได้อย่างไร”. จุลสารการท่องเที่ยว. 17.

สมชาย สนั่นเมือง. (2541). “ชุมชนท่องถินกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว”. จุลสาร การท่องเที่ยว. 17.

สรรเสริญ ทองสมนึก. (2542). “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป่าชุมชนชาวบ้าน ทรายทอง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน”. การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนุย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สรัสวดี อ่องสกุล. (2547). เวียงกูมกาม การศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชนโบราณในล้านนา. เชียงใหม่:

WITHIN DESIGN CO.,LTD.

สานิตย์ บุญชู. (2525). การพัฒนาชุมชน: ชุมชนศึกษาและการวางแผน. กรุงเทพฯ: คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 10. (2545). ครอบแผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมบริเวณเมืองเก่า เวียงกูมกาม. สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.

สุดาพร วรพล . (2540). “การจัดการการท่องเที่ยวและมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ”. จุลสาร การท่องเที่ยว. 16.

- Harold, Kaufman F. (1949). **Participation in Organized Activities in Selected Kentucky Localities.** Lexington: Kentucky Agricultural Experiment Station, University of Kentucky.
- Howell, David W. (1993). **Passport: An introduction to the travel and tourism industry.** South Western Publishing Co.,Ltd.
- Pigram, J. (1993). Planing for tourism in rural areas: Bridging the policy implementation gap.
In Pearce and Butler (Eds.) Tourism Research: Critiques and Challenges. London: Routledge.
- Richards, Greg. (1995). **Cultural Tourism in Europe.** UK: Biddles Co.,Ltd. Guildford.
- Smith, V. (1989). **Host and Guests: The Anthropology of Tourism.** Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved